

Kontor, hvor de er ansat. Det kan gerne være, at det kan føre til Besparelse i den øvrige Medhjælp; denne — jeg forbigaar Juristerne — har hidtil været meget billig. Men det kan ogsaa være, at naar vi gaar til denne Omordning, bliver flere end Juristerne paa Dommerkantorerne fast ansatte, foruden at man sikkert ikke kommer udenom at lade Politifuldmægtigene blive fast ansatte.

I det Mindretal, jeg tilhørte, har vi, som sagt, ment, at det vilde komme lidt overraskende, hvis Omordningen skete i den nærmeste Fremtid; men naar man forberedte sig dertil, kunde det nok overkommes alt sammen. Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til villig Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg først takke de forskellige Ordførere, fordi de er enige med mig i Princippet. Jeg er ganske vist ikke saa glad ved disse Udtalelser om, at man er enig med mig i Princippet, naar man samtidig fremhæver de Vanskeligheder, der kan være; thi jeg har den Erfaring, at noget af det værste, man kan møde, er Enighed i Princippet i Forbindelse med Uenighed om Enkeltheder — i saa Fald plejer en Sag altid at støde paa store Vanskeligheder. Jeg haaber imidlertid, at det ikke skal gaa saaledes her, men at de forskellige Partier vil slaa noget af paa deres Fordringer, saa at vi kan faa dette Spørgsmaal løst paa en god Maade. Og jeg tror, det er en god Maade, her er foreslaaet, nemlig at man søger i Løbet af 10 Aar at forberede Vejen for den ideelle Løsning, som vi alle tilstræber. Det er nemlig ikke ganske rigtigt, naar Venstres Ordfører (Nygart) siger, at Befolkningen nu overalt med stor Interesse ser paa den nuværende Justitsministers Bestræbelser for at simplificere Forholdene med Hensyn til Dommerne; jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at saa snart jeg blot nævner, at vi har Opmærksomheden henvendt paa at nedlægge den og den Retskreds, er der øjeblikkelig en Deputation med en Rigsdagsmand i Spidsen om endelig ikke at gribe ind paa det Omraade. Jeg tror derfor ikke, Interessen er saa stor.

Jeg forstaaer godt det Synspunkt, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) fremsatte; det var maaske ogsaa det konsekvente. Men vi kan ikke faa det Synspunkt gennemført, vi maa slaa af paa Fordringerne, og derfor haaber jeg, at det ærede Medlem vil være enig med mig om at stræbe hen mod

dette Maal, for opnaar vi ikke det, saa opnaar vi ikke at faa Loven gennemført. Det forekommer mig ogsaa noget mærkeligt, at det ærede Medlem vil være strengere overfor Dommerfuldmægtigene end overfor Dommerne selv. Det synes jeg ikke, vi skal være. Lovforslaget gaar netop ud paa at stille dem lige med Dommerne, det gaar ud paa, at de Synspunkter, der gælder for Dommerne, ogsaa skal være afgørende for Dommerfuldmægtigene. Strengere synes jeg dog ikke, vi skulde stille os overfor dem, og jeg haaber, at vi kan naa til et Resultat paa dette Punkt.

Det ærede Medlem mente, at ved at reducere Dommernes Antal kunde man maaske spare noget, og det, der spares, kunde anvendes til dette Formaal. Man maa dog heller ikke dvæle alt for meget ved det, der kan spares paa dette Omraade, for Tanken er egentlig mere denne: Lad os faa færre Dommere, saaledes at deres Lønninger kan blive bedre ved det, der spares ved at reducere Antallet, saa at man virkelig kan sige: Vi har ikke mange Dommere, men de, vi har, er godt lønnede — altsaa fik gennemført lignende Synspunkter som dem, der er gældende i England. Hvis dette ogsaa er det ærede Medlems Mening — og jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig deri —, maa han ikke anvende de Penge, som spares paa denne Maade, til Dommerfuldmægtigene, for saa opnaar vi ikke det, vi tilstræber.

Det ærede Medlem sagde, at der var noget, der stødte ham, nemlig Betalingen for hurtig Ekspedition, og deri maa jeg sige, jeg er enig med ham. Det ærede Medlem nævnte dette overfor Embedsmændene, men der er selvfølgelig ment Kontoristerne og det underordnede Personale paa Kontorerne, saaledes opfatter jeg det ærede Medlem. Det har ogsaa tidt stødt mig, at der ydes en saadan Betaling, men man maa paa den anden Side være klar over, at Arbejdet undertiden bliver udført om Aftenen udenfor Kontortiden, og saa er det noget vanskeligt helt at forbyde Betaling. Men jeg har min Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke kunde opnaas en eller anden god Ordning af dette Forhold, thi jeg finder ligesom det ærede Medlem, at der er noget forkasteligt i, at man af Kontorister eller Fuldmægtige udbeder sig hurtig Ekspedition og saa paa en eller anden Maade honorerer dem derfor.

Jeg er enig med det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) i, at den Resolution, der kom fra Sagførerne,